Küçük Yıldız Köpek

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Yıldız Köpek

Aysel Banu YAVUZAL

Çayırın çok yukarısında, gece gökyüzü milyonlarca yıldızla pırıl pırıl parlıyordu. Minicik bir yıldız kıpırdadı, sallandı ve sonra yuvarlanıp aşağı, aşağı, aşağı düştü! Uzun otların arasına yumuşak bir tık sesiyle kondu. Küçük yıldız köpek parlayan krem rengi tüylerini silkeledi ve kocaman koyu mavi gözlerini kırpıştırdı. Ailesi neredeydi?

Yıldız köpeğin gece lambası gibi parlayan yumuşacık krem beyazı tüyleri vardı. Minik kulakları seğirdi, kuyruğu hilal şeklinde kıvrıldı. Boynunda yıldız tılsımlı gümüş bir tasma şıngırdıyordu. Gökyüzüne bakıp fısıldadı: 'Kayboldum. Ailemi nasıl bulacağım?' Serin bir esinti etrafındaki otları hışırdattı.

Tam o sırada bir tavşan çalıların arkasından hoplayarak çıktı. Uzun, dik kulakları, sarı çizgili yeşil bir atkısı ve parlak kehribar rengi gözleri vardı. 'Merhaba, küçüğüm,' dedi sevecenlikle. 'Burada tek başına ne yapıyorsun?' Yıldız köpeğin kuyruğu sallandı. 'Gökten düştüm,' dedi. 'Ailemi arıyorum.'

'Ben Tavşan'ım,' dedi sıcacık bir gülümsemeyle. 'Yıldız aileni bulmana yardım edeceğim. Gece gökyüzünü birlikte arayabiliriz!' Yıldız köpeğin gözleri parladı. 'Gerçekten mi? Bana yardım eder misin?' Tavşan başını salladı. 'Elbette! Dostlar dostlara yardım eder.' Burnunu tepeye doğru çevirdi. 'Şu tepenin zirvesinden başlayalım. Oradan bütün gökyüzünü görebiliriz.'

Tavşan ve yıldız köpek tepeye tırmandı. Ayaklarının altındaki çimen yumuşacıktı, yukarıdaki yıldızlar parlaktı. 'Aileni görüyor musun?' diye sordu Tavşan. Köpek yukarı baktı. Bir sürü yıldız gördü ama hiçbiri ona benzemiyordu. 'Hayır,' dedi usulca. 'Burada değiller.' Tavşan patisine dokundu. 'Endişelenme. Aramaya devam edeceğiz.'

Çayırın kenarındaki yaşlı meşe ağacına yürüdüler. Dalları göğe uzanıyordu. 'Belki ailen yaprakların arasında saklanıyordur,' dedi Tavşan. Yukarı baktılar ama sadece yapraklar hışırdıyordu. Yıldız köpek iç çekti. 'Sanmıyorum.' Tavşan ona usulca dürttü. 'Onları bulacağız. Söz veriyorum.' Köpek biraz daha iyi hissetti.

Sonra gölete gittiler. Su durgun ve karanlıktı, yıldızlar yüzeyinde yansıyordu. 'Bak!' dedi Tavşan. 'Suda yıldızlar var! Belki ailen oradadır.' Yıldız köpek eğilip kendi parıltısının titreştiğini gördü. Ama ailesi yoktu. 'Sadece ben,' diye fısıldadı. Tavşan ona sarıldı. 'Yalnız değilsin. Ben buradayım.'

Bütün gece aradılar. Çalıların arkasına, taşların altına baktılar. Gökyüzüne seslendiler ama yalnızca rüzgâr yanıt verdi. Yıldız köpeğin parıltısı biraz söndü. 'Belki onları hiç bulamayacağım,' dedi. Tavşan patisini tuttu. 'Denemeye devam edeceğiz. Gece daha genç.' Ama köpeğin kuyruğu sarktı.

Yürürlerken Tavşan yıldız köpeğe çayırla ilgili hikâyeler anlattı. Ateş böceklerinin dans ettiği yeri ve en tatlı böğürtlenlerin yetiştiği yeri gösterdi. Köpek dinledi ve gülümsedi. 'Ne çok şey biliyorsun,' dedi. Tavşan güldü. 'Sen de ne parlak parlıyorsun! Küçük bir fener gibisin.' Köpeğin kuyruğu biraz kıvrıldı.

Bir kütüğe oturup yaban havucundan oluşan bir atıştırmalığı paylaştılar. Yıldız köpek daha önce hiç havuç tatmamıştı. 'Bunlar çok lezzetli!' dedi. Tavşan sırıttı. 'Benim favorim.' Yeniden gökyüzüne baktılar. 'Belki ailen çok uzaktadır,' dedi Tavşan. 'Ama burada bir dostun var.' Köpek yavaşça başını salladı. Artık o kadar yalnız hissetmiyordu.

Aniden parlak bir kayan yıldız gökyüzünde bir çizgi çizdi. Yıldız köpek yerinden sıçradı. 'Bu benim kuzenim! Eminim!' Ama yıldız hızla söndü. Köpeğin kulakları sarktı. 'Onları kaçırdım.' Tavşan kolunu omzuna attı. 'Kaçırmadın. Onları gördün. Bu, orada oldukları anlamına gelir.' Köpeğin gözleri parladı.

Tavşanın bir fikri vardı. 'Yıldızlara dilek tutalım. Belki ailen duyar.' Gözlerini kapatıp birlikte dilek tuttular. Yıldız köpek ailesini bulmayı diledi. Tavşan dostunun mutlu olmasını diledi. Gözlerini açtıklarında gökyüzü sanki sadece onlar için pırıldıyordu. 'İçim ısındı,' dedi köpek.

'Belki yuva sadece bir yer değildir,' dedi Tavşan usulca. 'Belki seni önemseyen biriyle birlikte olmaktır.' Yıldız köpek Tavşan'a baktı. Yeşil atkısı esintide dalgalanıyor, gözleri şefkatle parlıyordu. 'Yani... yuva burada olabilir mi? Seninle?' Tavşan başını salladı. 'İstersen.' Köpeğin parıltısı arttı. 'İstiyorum!'

Yıldız köpek harika bir şey fark etti. Yıldız ailesini bulamamış olabilirdi ama bir dost bulmuştu. Ve bu arkadaşlık ona ait olduğunu hissettiriyordu. 'Artık sen benim ailemsin, Tavşan,' dedi. Tavşanın burnu mutlulukla seğirdi. 'Sen de benim.' Yıldızlı gökyüzünün altında sarıldılar, iki dost birlikte.

O geceden sonra yıldız köpek ve Tavşan hiç ayrılmadı. Gündüzleri çayırda oynadılar, geceleri yıldızları izlediler. Köpeğin parıltısı yollarını aydınlattı, Tavşanın kahkahası havayı doldurdu. 'Hâlâ yıldız ailemi arıyorum,' dedi köpek, 'ama artık üzgün değilim. Çünkü sen varsın.'

Böylece küçük yıldız köpek, yuvanın yalnızca gökyüzünde değil, gerçek bir dostun yanında da olduğunu öğrendi. Yukarıdaki yıldızlar pırıldadı, aşağıdaki çayır arkadaşlıkla ısındı. Tavşan ve yıldız köpek birbirine sokulup kıvrıldılar ve köpeğin hilal kuyruğu onları bir kucaklama gibi sardı. Son.